

[Henrik Jensen.]

Valg til Hjelpekassens Bestyrelse og en særlig Valgliste for Valg til Kommunalbestyrelsen. Man bringer jo herved kun Hjelpekasselovens Bestemmelser for Provsinsbyerne og Landkommunerne i Overensstemmelse med den Ordning, man har her i København og paa Frederiksberg, og jeg finder ikke, at der ude i Provinsen er større Anledning til at opretholde to Valglistes end her i København og paa Frederiksberg, saa jeg kan ogsaa paa dette Punkt anbefale Lovforslaget i den foreliggende Form.

Jeg skal derudover ikke komme dybere ind paa Lovforslaget. Jeg tror, at jeg her har rørt ved det principielle deri og ved det, der i særlig Grad afviger fra den nugældende Hjelpekasselov. Jeg skal til Slutning kun sige, at saavel det Parti, jeg tilhører, som jeg selv personlig er villig til at gaa ind i en selv-villig Forhandling om dette Lovforslags enkelte Punkter, og vi erklærer os dermed ogsaa villige til at føre Lovforslaget frem til Gennemførelse i dette høje Ting.

Hækkerup: Det foreliggende Forslag til Hjelpekasselov vil, hvis det vedtages, som det er fremsat, betyde en ganske voldsom Nedsikring af de Hjælpe muligheder, som den nuværende Hjelpekasselov indeholder, og det vil gribe ødelæggende ind i den Praksis, som man rundt om i Landets Kommuner har været nødsaget til at indføre i indeværende Aar. Jeg maa derfor bestemt og indtrængende henstille til det høje Ting, at man ikke vedtager dette Lovforslag.

Mit Parti vil i alt Fald til det yderste modsætte sig Gennemførelsen af Lovforslaget, som det her foreligger. Det vil vi, fordi Vedtagelsen af dette Lovforslag under de nuværende Forhold baade ud fra et moralsk og ud fra et økonomisk Synspunkt vil være en Ulykke, ikke blot for Landets ubemidlede, for Landets Smaafolk, men for hele den sociale Udvikling. Vedtagelsen af dette Lovforslag vil betyde, at Tusinder af hæderlige, arbejdsduelige og arbejdsvillige Arbejdere vil blive nødsaget til at henvende sig til Fattigvæsenet; i Tusinder af Hjem vil Forældrene blive nødsaget til at sælge deres borgerlige Rettigheder for at skaffe det nødvendige Brød til deres Børn. Ved dette Lovforslag afskærer man jo nemlig den sidste Mulighed for under en Krise som den nuværende at hjælpe de uskyldigt trængende udenom Fattigvæsenet. Vedtagelsen af dette Lovforslag vil derfor skabe Fortvivlelse og Bitterhed, knække megen personlig Hævdelse og Samfundsfølelse og bidrage til at skabe personlig Ligegyldighed og Sløvhed.

Saadan vil ganske utvivlsomt de moralske Følger af dette Lovforslags Vedtagelse blive.

Og de økonomiske vil ingenlunde blive bedre. Det er ganske fejlagtigt, naar den ærede foregaaende Taler mente, at dette Lovforslags Vedtagelse vilde betyde Hævdelse af en sund og god offentlig Økonomi. Det er tværtimod min bestemte Opfattelse, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil det blive meget dyrt for Samfundet. Vi maa vel erindre, at Samfundets grundlovmæssige Pligt til at forsørge dem, der er ude af Stand til at ernære sig selv, bliver ikke afskaffet ved dette Lovforslags Gennemførelse. Erhvervskrisen, Arbejdsløsheden ophæves jo ikke ved, at man straffer dens haardest ramte Ofre yderligere. Man kan være ganske sikker paa, at naar de efter Maaneders og Aars Arbejdsløshed udhungrede Hjem ved Standsning af Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse og Hjelpekassehjælp tvinges til at give op, tvinges til at melde sig under Fattigvæsenet, vil de ogsaa kræve ind; saa er Selvopholdelsesdriften brudt, og det vil Samfundet paa mere end een Maade komme til at betale dyrt for. Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at han skulde blot spørge erfarne Kommunalmedlemmer om dette Forhold. Jeg vil for øvrigt i samme Forbindelse beklage, at Venstrepartiet ikke nu i lige saa høj Grad som tidligere rekrutteres hovedsagelig fra de erfarne Kommunalmedlemmers Rækker, for hvis det var Tilfældet, er jeg overbevist om, at der ogsaa i Venstrepartiet vilde være en stærk Modstand mod dette Lovforslags Gennemførelse. Alle erfarne Kommunalmedlemmer ved, hvor dyr en sløv og ligegyldig Familie kan blive for Forsørgelseskommunen.

Den højtærede Minister udtalte ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, at der i Nutiden var en dobbelt Tendens, der bragte Hjelpekasseudgifterne op: der var en større Tendens end tidligere hos de trængende til at søge Hjelpekassehjælp, og der var en større Villighed hos Myndighederne til at bevilge Hjelpekassehjælp. Som Helhed er Ministerens Karakteristik af dette Forhold ikke rigtig. Selvfølgelig vil jeg ikke benægte, at der gennem Ydelsen af Hjelpekassehjælp som gennem alle andre Foranstaltninger lejlighedsvis kan finde Misbrug Sted — der, hvor der finder Brug Sted, er ogsaa Muligheder for Misbrug —, men jeg vil hævde, at det betyder overmaade lidt i Sammenligning med den store samfundsgavnige Betydning, som Hjelpekasserne har.

Den Tabel, som den højtærede Indenrigsminister har ladet optrykke i Lovforslaget paa Side 12, viser jo ogsaa, at Udgifterne til